

Der er et udgangspunkt for den her forespørgsel. Jeg husker, hr. Peter Skaarup rent faktisk sagde til en sønderjysk avis, at hr. Peter Skaarup ville stille den, og det var jo på baggrund af en debat, vi har haft om helikopteren fra Skrydstrup, om Nordsøen, om nogle redningsstationer og nogle mobile radarvogne og alt muligt andet.

Da kaldte jeg statsministeren i samråd i Kommunaludvalget og gav statsministeren god tid, bl.a. på grund af at vi havde en afstemning og sådan nogle ting, der gjorde det lidt presset med hensyn til tid. Jeg havde indtryk af, at statsministeren brugte den lange tid, der var, til at henvende sig til ministerier og styrelser og styrelsesgrene osv. for at høre lidt nærmere om det her. Det havde faktisk en effekt, inden vi mødte i det her samråd, nemlig at Redningsrådet, som man havde glemt, blev indkaldt.

Det, der var problemet i den sag, var, at da Aktuelt spurgte tidligere forsvarsminister Hans Hækkerup, om Hans Hækkerup var bekendt med eller havde spurgt om konsekvensen af at nedlægge redningsskibet »Nordsøen« i 10 dage om måneden – for forsvarsministeren, og det er ret vigtigt, har faktisk ansvaret for, når de skal i aktion, at koordinere det her – var svaret fra forsvarsministeren: Det har jeg ingen kommentar til. Underforstået: Ikke en kæft havde talt sammen om noget som helst i den sag nogen som helst steder. Der var en helt manglende koordinering.

Sagen var jo ikke voldsom stor. Det drejede sig om et par millioner kroner, tror jeg, da vi fastholdt den dér Skrydstruphelikopter, og der er også et par andre småting, der er sket siden, der ikke er de store penge i. Men det afgørende var, at den var et godt eksempel på, hvad der sker, når selv en socialdemokratisk regering – og der må man meget undskylde – på væsentlige områder rent styringsmæssigt bruger de bedste nyliberalistiske modeller, hvor styrelse og styrelsesgren og forskellige statslige institutioner bliver sendt ud på egen hånd med resultatkontrakter og andet og får at vide, at de bare skal klare sig selv. Så kommer den slags beslutninger, som overordnet, hvis ikke de er koordineret, en gang imellem giver nogle virkninger, der er dybt uheldige.

Det er ikke et spørgsmål om at lægge institutioner ud; vi har altså nogle, som måske skulle blive liggende, hvis man undersøgte, hvad det vil betyde. Erhvervsministeren skal om kort tid ud og lave en kæmpeindsats, en kæmpesocial-

hjælp, og prøve at sætte noget i gang som erstatning, som i øvrigt ikke passer til den struktur, der er, og så kan man putte mange, mange millioner i, som ingen rigtig effekt har.

Statsministeren var i øvrigt i det her samråd utrolig positiv, var utrolig imødekommende og var enig i, at det kan gå galt, når ikke man overordnet koordinerer; det synes jeg i øvrigt at statsministeren gjorde meget positivt. Og det er rigtigt, at i regionalpolitik og landdistriktspolitik skal man passe lidt på, og der er jo ikke en debat i Folketinget, der ikke kan blive til en trafikdebat – det holder jeg meget af, men jeg synes ikke, vi skal gøre sådan hver gang.

Men det helt afgørende er, at det, der betyder noget – og det har jeg nævnt nogle gange undervejs de sidste par år – er, at hele den kommunale finansieringsmodel på mange måder er brudt sammen. Den er dybt tilfældig og rammer dybt tilfældigt, og det giver en del af problemet, for det er derfor, man ikke har ryg og kræfter til at løse nogle af de problemer, man skal løse derude. Nu har man så lavet et udredningsarbejde osv. Jeg synes, det var for småt. Jeg synes nærmest, det virkede som sådan en afværgesituation. Jeg havde meget gerne set en ordentlig analyse, før vi talte om det her, så vi også ved, hvad det er, vi taler om.

Men som sagt er der meget andet i denne her sag, som er vigtigt, og jeg håber på en god debat, når vi går til den næste gang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt sige til hr. Ebbe Kalnæs, at jeg synes, debatten her egentlig er lidt for alvorlig til, at man skal gøre grin med, at der mangler menighedsråd eller sangforeninger eller hundetoiletter eller lignende. Den her debat er jo rejst på grund af et oprigtigt ønske, og jeg har også opfattet, at hr. Ebbe Kalnæs sådan set deler det ønske i mange tilfælde, at man skal sørge for, at Danmark er et helt land, og at man f.eks. skulle hjælpe i Sydjylland, sådan at redningshelikoptere, redningsstationer og redningsskibe ikke blev nedlagt.

Derfor vil jeg godt sige til hr. Ebbe Kalnæs: Jeg synes, emnet er for alvorligt til at prøve at gøre grin med, hvad der foregår ude i de små landdistrikter.

Så vil jeg godt spørge CD, hvordan CD egentlig stiller sig til det fremsatte forslag til vedtagelse, for jeg synes ikke, det fremgik tydeligt, hvad man egentlig mente om vedtagelsen. Jeg hørte,